

Druhé jarní číslo časopisu

DŘEVÁK

JARO

Kde se tu tak rychle vzalo?
Zčistajasna je tu jaro.
Ještě včera sníh byl všude,
dnes už slunce pálit bude.

Zima končí v cukuletu,
všude kolem plno květů.
Bílá s žlutou jim všem velí,
lákaří si k sobě včely.

Vítej, jaro, už jsi tady:
A já běžím do zahrady
sluníčka si užívat.
A mám první jarní hlad!

Brzy už nám začne jaro,
uvařím si proto karo.
A nad hrnkem teplé kávy
vyslechnu si čerstvé zprávy.

Konečně už není zima,
otepluje se nám klima.
Přiletí i jarní ptáci,
cesta jim dá velkou práci.

Pořád prší, všude bláto-
i tak jaro stojí za to!

Matěj P.

Jirka C.

Autora obrázku se nepodařilos vypátrat. Přihlásí se v redakci?

Ohlédnutí za zimní společenskou sezónou

Měsíc před školním plesem nás oslovili s tím, že bychom mohli zahrát na školním plese. Neváhali jsme ani minutku a nabídku přijali. Ani jsme si v tu chvíli neuvědomili, co nás všechno čeká a co budeme muset zvládnout. A už tu byl první problém! Naši dosavadní zpěvačku přemohla tréma, a proto jsme oslovili kamarádku Míšu Š., absolventku ZUŠ ve zpěvu.

Naše zkoušky probíhaly v nové hudebně, dřívějším kabinetu 1. stupně. Za hudebnu velice děkujeme vedení školy. Když jsme začali zkoušet a dávat dohromady

repertoár, zjistili jsme, že to není vůbec lehké. Během měsíce prošel významnými úpravami. Konečně jsme si mohli vystoupení vyzkoušet naostro v zámku a byl tu den D.

Už před půl osmou byl sál skoro plný, ještě poslední instrukce, pár vtipků a začínáme. S dobrou náladou jsme se dali do toho. Když kytarista Dominik F. zahrál první akord, všem nám bylo jasné, že dneska je náš čas. Po první skladbě měla proslov paní ředitelka a krásně nás uvedla. Pak už se to jen hrnulo... druhá písnička, třetí, čtvrtá, pátá a s ní výzva pro absolventy tanečních ukázat, co v nich je, ovšem ti raději poslouchali. Ale jak se říká, show must go on, a tak valčík zazněl i bez tance. Pak jsme si ještě v plné sestavě dali šestou písničku a celé vystoupení zakončily dvě balady s klavírem.

Pro nás to byla velká šance a všichni, kteří nám během příprav pomáhali, si zaslouží poděkování. Ovšem naše největší díky patří paní učitelce Janě Vyhňákové, která nám naše účinkování na plese navrhla.

pianista kapely Asi Děčka **Vladimír V.**

Betlém v kostele

Těsně před Silvestrem jsme dostali příležitost, která se neodmítá - sehráli jsme představení Jak to bylo v Betlémě naživo v našem kostele. To už je něco jiného než hrát na Náměstí nebo ve škole!

„Měli jsme plno zkoušek, Učili jsme se říkat text pomalu a výrazně, vžít se do našich rolí a spolupracovat s ostatními herci. Naše paní ředitelka nám nachystala kostýmy, a co nám nepasovalo, zúžila nebo jinak šikovně upravila,“ vzpomíná na své herecké začátky **Vanessa K.**, „moc mě to bavilo a užila jsem si to. Kdyby se ještě nějaké divadlo hrálo, určitě bych chtěla být při tom.“

„Vystoupení v kostele, to byla tedy výzva!“ zamyslela se i autorka, režisérka a kostymérka v jedné osobě, „počopitelně nic nešlo hladce. Když se děti na faře převlékaly do kostýmů, ozval se náhle pastýř David: „Já nemám kožich!“ To je u pastýře podstatná vada, a tak šup do auta a hurá zpět do školy. Musela jsem před dětmi skrývat trému, abych je nerozhodila. Když jsme ale viděla, jak odpovědně se k vystoupení v našem milém kostelíčku nabitým lidmi postavili moji mladí herci, byla jsem na ně moc a moc pyšná a ze srdce vděčná všem, jimž se představení líbilo a neskrývali svou spokojenost a dojetí.“

Z šesté třídy na průmyslovku

O kroužcích a workshopech na průmyslovce v Přerově měl psát spíš nějaký osmák anebo deváťák, ale protože tam chodím i já, šesták, rozhodl jsem se podělit o své zkušenosti.

Každých čtrnáct dní se na průmce scházejí žáci z různých základních škol k práci v zájmových kroužcích. Ve Strojních dílnách se učíme obrábět různý materiál a tvarovat ho. Vytobili jsme si už budku pro ptáčky nebo svícen a už se těšíme, až se naučíme ovládat různé obráběcí stroje: soustruh, frézku, brusku nebo vrtačku, nebo si třeba vytvořit program pro počítačově řízené obráběcí stroje.

V Robotice si postavíme z LEGa robot a sami si ho naprogramujeme.

V Počítačích si můžete postavit vlastní počítač a zkusit si rozběhnout ho, dokonce si můžete za použití algoritmů vytvořit programující mikropočítač nebo řešit ovládání pomocí bloků.

Já jsem si zvolil Robotiku 1, protože si doma stavím různé roboty a stroje, které programuji pomocí programů Flowol, RCX, Mindstorms a chci se zdokonalit a přijít na nové postupy. I proto se mi tento kroužek moc líbí a rád do něj chodím.

Eda F., Foto: Osmáčky se učí na průmce pájet.

Exotika na talíři

K programu Ovoce do škol patří i ochutnávka exotických a méně známých plodů. Největším problémem obvykle bývá, jak dětem takové ovoce a zeleninu naservírovat, když v dodávce jsou třeba dva ananasy, dva kokosové ořechy, tři manga... a mlsounů osmadvacet! Jediným řešením je ovocný salát. Některé ovoce jsme museli nechat dojít, takže takové mango ochutnaly děti až po týdnu. Jiné škol pod nůž hned. Zpracování obrovského lavoru salátu mi trvalo více než tři hodiny - ale taradost. Ovocný mišmaš se obešel bez cukru a i tak byl

ráno připravili rohlíkové jednohubky

chuťově vyvážený a příjemně sladkokyselý. Jen jsem musela běhat mezi lavicemi a vysvětlovat, z kterého ovoce ten který kousek je. Jako lehkou snídani jsme

s tvarohovým sýrem (Mléko do škol) s cherry rajčátkem a rukolou. Jen se zaprášilo!

Pavlo: Byl to super salát, jenže jsme potom měli tělák...

Zoran: Asi pred mesiacom a pol nám naša milá, ochotná a samozrejme aj pekná riaditeľka pripravila dary prírody. Nechce, aby sme boli chorí, tak nám zvýšila imunitu exotickým ovocím. Sme jej za to vďační a veľmi nám chutilo.

Jana: Kdyby ochutnávky nebyly, neměli bychom ten správná rozhled o ovoci a zelenině, co u nás neroste. O některých plodech bychom ani nevěděli, že jsou, jak vypadají a že se dají jíst a že nám chutnají. Ochutnávka je každý rok, ale letos se nám paní ředitelka hodně věnovala a udělal nám saláty a jednohubky. Musím uznat, že se to povedlo a bylo to hodně dobré.

Foto: Salátek nám naděloval paní třídní.

Když poznávat, tak v Pevnosti poznání

Naša výborná učitelka přírodopisu a dějepisu pani Vyhňáková nám vybavila nezabudnutelný zážitok. Išli sme do Pevnosti poznání. Sám tomu nemôžem uveriť! Mohla si vybrať medzi toľkými dobrými triedami - a ona si vybrala nás! Videli sme veľa zaujímavých vecí, napríklad ako vidí ľudské oko alebo v čom sa trénujú kosmonauti. Veľmi jej ďakujem.
Zoro N.

Ráno pro nás přijel autobus, ale mělo to jeden háček. Jela s námi i pátá třída, a to jsme si mysleli, že pojedeme sami! V autobuse jsme se pochopitelně hned začali hádat o to, která třída bude vzadu a která vepředu. Nakonec jsme ustoupili, protože jsme starší, a sedli si dopředu.
Natálka S.

Těsně před pololetním vysvědčením jela pátá a šestá třída do olomoucké Pevnosti poznání. Zatímco pátáci měli program o vesmíru, nás šestáky čekal program nazvaný Život v kapce vody. Mikroskopem jsme pozorovali řasy, které jsme pak měli nakreslit. Dokonce jsme je mohli i ochutnat, což jsem s díky odmítl. Nejsem přece býložravec. Zato mě bavilo skládání buněk. Za žetony jsme si kupovali různé orgány a každý tak měl svoji buňku jinak vylepšenou. Ta moje měla například harpuny a ostny. Nakonec jsme v digitálním planetáriu zalehli na polštáře, a kdo neusnul, užil si film o vesmíru a naší galaxii.

Matěj P.

Nakonec u recepce jsme si koulili nějaký suvenýr a pošádčili automaty na jídlo a teplé nápoje. Cestou zpět jsme poslouchali písničky a vychvalovali si výlet, který bychom si někdy chtěli zopakovat.
Natálka S.

Taneční dopoledne

Konec Masopustu a začátek půstu se u nás ve škole neobejde bez tradičních i neobvyklých zábav. Protože ten den s dětmi obvykle není rozumná řeč a těší se na medvěda, zorganizovala paní zástupkyně taneční maratón. Ať si aspoň děti protáhnou těla!

Taneční hodiny jsme se účastnili dobrovolně a bez použití donucovacích prostředků. V tělocvičně jsme se naučili spoustu různých tanců a pohybů, které někdy trochu připomínaly rozcvičku, jak ji známe z tělocviku! Ovšem po hodině takové „rozcvičky“ jsme padali únavou a byli dost vyčerpaní a natěšení na oběd!
David S.

Nejprve jsme si dali tanec na rozcvičení. Paní trenérka nám ukázala, jak se to tančí, a tak jsme se připravili na taneční maratón. Bylo to těžké, ale bavilo nás to. **Pavlo N.**

Vodění medvěda školkou a školou

Ve škole Masopust byl,
každý si s medvědem zatančil.
Medvěd hustý kožich měl,
tančil, bručel, dováděl.
Kdo tancovat nechtěl,
ten o hodně přišel. **Marek O.**

1. března byl tradičně po naší škole, vlastně už druhým rokem po tělocvičně, voděn medvěd. Letos na nás čekal před tanečním dopolednem. Bylo tam i hodně masek, které se představily a řekly o sobě básničku. **Ivanka Ch.**

*Foto: Bohaté pohoštění pro masopustní průvod připravily vlastnoručně třeba **Veronika C.** z 5. třídy a **Valerie B.** z 8. tř.*

Hladomor v šestce

Jednoho krásného dne - vlastně bylo spíš hnusně, ale každý příběh musí mít nějaké to kouzlo...takže... Jednoho krásného dne jsme se jako vždy bavili s holkama z naší třídy, které říkaly, že v pracovkách budou dělat palačinky. A tak jsme se zachovali velice chytře a podlézali jsme jim, aby nám taky něco nechaly. Holky řekly: „Tak jo“ a my jsme netrpělivě čekali, až budou pracovky. O přestávce jsme stáli před kuchyňkou jako smečka mlsných psů. Dveře se otevřely a všichni jsme se nahnuli dovnitř - a vtom šok! Došly palačinky!

V naší třídě nastal hladomor. Kluci se svíjeli v nepředstavitelných mukách, vypukla panika, strach a smutek. Zdrčení jsme pokračovali v opracování dřeva. Ani nás to už nebavilo, když vtom se rozlétly dveře do dílny a vešly holky s talířem plným palačinek. Vypukl hromadný jásot, dobrota z talíře zmizela rychlostí světla a my jsme se šťastni vrátili ke svým ponkům.

Matěj Z.

Z černé kroniky: Jako psi a kočky

Učebna přírodopisu byla plná krámů z vystěhovaného kabinetu, a tak se M rozhodl, že bude hrát ve třídě. Sestrčil svoji lavici a lavici spolužáka V, jenže tomu se to nelíbilo a na svou lavici si sedl. M už chtěl začít hrát, a tak se po záškodníkovi ohnal tím, co měl v ruce - pálkou - a trefil ho do zad. V seskočil z lavice a zručně mrskl po útočnickovi fruko. Oba kohouti se do sebe pustili. Toho využil J a vrhl se na V „statečně“ zezadu. Spolužáka pak táhl po zemi, ale ostatní šesťáci, kteří dosud boj se zalíbením pozorovali, na něho začali řvát, ať toho nechá. Do všeobecné vřavy vlítla paní učitelka a dala všem rozvášněným bojovníkům poznámku, jen to fiko.

Sabina M.

Věčný konflikt očima osmáků

Doba je plná konfliktů: mezi státy, politiky, lidmi různých národů, dospívajícími mládenci (viz šestácký souboj), sousedy... a mezi námi mladými a vámi, rodiči a učiteli. Nechtěli jsme to napsat rovnou, ale mysleli jsme: mezi námi, mladými a bujnými a mezi vámi, stařešiny, patriarchy a kmety, kterým souhrnně říkáme „oni“.

To my ve vašem věku...

Dospělým se nezavděčíme nikdy a ničím. Mají pořád nějaký problém. Pořád se vyptávají na samé blbosti a otravují řečma jako třeba: „Když jsme byli ve vašem věku, hned jsme šli umýt nádobí, abychom mohli jít ven.“ A pak tvrdí, že když byli venku, museli pracovat na poli. Většinou řeknou, že si oni nemohli dovolovat na rodiče, že ani nemohli říct ne, ale koho to dnes zajímá?! Dnes je jiná doba a co bylo, to už je všem jedno.

Když jsem doma, ptají se, co pořád sedím doma, a když se seberu, že jdu ven, tak říkají, že pořád někde lítám, a to jim samozřejmě taky vadí.

Lucka Ž.

Nejdřív práce, potom zábava

Nejčastější konflikty s dospělými podle mě se týkají školy. Vždy když přijdeme ze školy, chceme si alespoň trochu odpočinout, a ne hned si začít dělat úkoly. Proto začneme odmítat, čímž dospělí celkem dost spolehlivě naštveme. Když nás ale donutí, abychom úkoly dělali hned, jsme naštvaní i my, a tak práci odbudeme a dostaneme zase vynadáno. Potom jsme na sebe naštvaní kvůli úplným zbytečnostem.

Valerie B.

Proč oni můžou, a já ne?

Poslední dobou se pořád hádám s rodiči. Podle mě jsou to zbytečné hádky. Hádáme se většinou kvůli tomu, že mě nechtějí pouštět ven, nechtějí pouštět na různé akce a nenechají mě nikde dlouho. Většina lidí v mém věku přitom ven jít může a já jediná jsem tam jen chvíli nebo vůbec. Docela mě to štve, protože to nechápu - mám dobré známky, pomáhám doma, tak nerozumím tomu, proč bych se nemohla jít bavit ven. Ostatní děcka, když nemůžou jít ven, tak je to kvůli známám nebo jejich chování, ale proč nemůžu já, když mám dobré známky? Hádáme se úplně zbytečně, jsou akorát nadarmo naštvaní. Kdyby mě pustili, tak se nemusejí rozčilovat, všichni jsme spokojení a je klid. Někdy je vážně nechápu.

Kačka D.

A proč bych nemohla být venku déle? Otázka, která je u nás skoro každý víkend. Protože moc často nechodím ven ve vesnici, kde bydlím, musím se vracet autobusem tak, abych byla o půl osmé doma. Ani to se mým rodičům úplně nelíbí, ale snaží se mi vycházet vstříc. Stejně si ale nedám říct a snažím se je neustále přemlouvat, abych mohla spát u kamarádky nebo být venku déle.

S rodiči se hádám nejčastěji kvůli tomuhle, protože když ostatní můžou, proč ne já? Odpovědi typu: „Mě nezajímá, co ostatní!“ nebo „Protože jim to rodiče dovolí...“, jsou nejčastějšími argumenty mých rodičů.

Rádi i poukazují na to, že je mi „teprve“ 14 a na lítání po venku do noci mám času dost. Moje odmítání jako: „...ale za chvíli mi bude 15!“ rodiče samozřejmě neakceptují, přestože je bombarduji důvody, proč by měli nebo alespoň mohli jenom jednou, jedinkrát povolit. Z toho vychází, že je to začarovaný kruh, ze kterého se ještě dlouho nedostanu já a ani mí rodiče, protože já si říct nedám a rodiče mi být venku déle asi taky hned tak nedovolí...

Anita K.

Proč si musím zase uklízet pokoj?

Dospělý: Ty se ptáš proč? Vždyť sis ho uklízela naposledy před týdnem! Podívej se, jaký tam máš nepořádek, věčně nemáš ustlanou postel, oblečení poházené na židlích, neutřený prach...! Tohle není pokoj mladé dospívající slečny! Vždyť i tvůj bratr tam má větší pořádek, než ty!

Dítě: Ale vždyť tam není takový nepořádek, bývá tam i větší. A bratr v tom pokoji skoro není, a když jo, tak jenom leží na posteli.

Káťa K.

My a oni

Co oni mají a my ne: Mají peníze, práci, důležitější starosti, zodpovědnost, míň

volna. **Jaké máme výhody:** Jsme mnohem pružnější, máme více energie, více času na koníčky i různé pitominky. Mladý nechápe dospělého, ale dospělí se snaží pomoci mladému, aby neudělal nějakou hloupost.

Lukáš K.

Jak pozná dospělý, že mladí se chystají provést nějakou blbost? Správně! Protože si sám v dávné minulosti při podobné činnosti naryl čenich! Vymlel se na motorce, kouřil na lyžařském výcvikovém kurzu, málem vyhodil do vzduchu barák při chemických pokusech, zjišťoval, zda hořlavina skutečně hoří. Zkuste se zeptat některých pedagogů, do nichž byste to ani neřekli. poznámka staříčké šéfredaktorky

Mladí si dnes dělají, co chtějí! No to určitě!

Poslední konflikt mezi mnou, tedy mládím, a mámou, reprezentující zkušenější část lidstva, byl o výběru střední školy. To když jsem řekla, že na chemickou střední školu, kterou mi navrhla mamka, nepůjdu. Když se po matčině otázce, na jakou jinou školu bych teda chtěla, uslyšela odpověď: „Na pedagogickou,“ vykulila na mě oči s větou, že pedagogická škola je podprůměrná. Jo, takže sestra se zemědělskou školou, bratr s Kouřilovou školou v Přerově, ale pedagogická škola je podprůměrná! Když jsem jí navrhla gympl, vykulila oči ještě víc a řekla, ať přestanu vymýšlet. Takže kvůli jejímu rozhodnutí já budu studovat něco, co mě nebaví a později budu muset chodit do práce, kde mě to taky nebude bavit. To sama říká, jak je hrozné, že nemohla kvůli své matce na svou vysněnou střední školu - a teď mi to ona sama nechce dovolit. Když si říkám proč, tak odpovědi, že nám závidí volný výběr střední školy, se mi nechce věřit.

Ema

Kdyby bylo po mém, jsem dnes řezník (Tím jsem chtěla být už od tří let, kdy jsem u babičky, vesnické chovatelky, zjistila, že králík uvnitř není vycpán travou a senem, ale mnohem zajímavějšími věcmi.) nebo elektrikář. (To jsem zase pomáhala otci, jemuž se vysněný mužský potomek narodil až deset let po mně, tudíž potřeboval někoho s pádnou rukou na sekání zdiva, natahování kabelů, poponášení brašny s náradím a měřidly a obdivný jásot, když se žárovka rozsvítila.) Ale i má maminka si prosadila své. Je ze mě učitelka a nikdy jsem nelitovala!

poznámka staříčké šéfredaktorky

Copak nikdy nebyli mladí?

Nejčastější konflikty s rodičema mám ohledně školy nebo domácích prací. Většinou jsou to jen maličkosti, ale já to beru jako hroznou věc, třeba když mi řeknou, ať vynesu smetí. Nikdy se mi do toho moc nechce. Copak já vyrábím odpadky? Kdo si nasytil, ať si to vynesou sám! No a škola, to je to nejhorší! Pořád chtějí, abych se jen učila a měla dobré známky, ale mně se nechce a nebaví mě to. Chápu, že to chtějí pro moje dobro, a měla bych je asi začít poslouchat... ale až od zítřka.

Anita K.

Hádky s dospělými jsou už takovým naším pubertáckým folklórem - nesmíte nás brát vážně. Na fotkách vidíte, že umíme být dokonce hodní.

Fota: školní fotogalerie

Do světa zdraví a fantazie

nás zavede osmákový výklad o „exotických“ chorobách.

Propadnutí (repetendo)

Dobrý den, zdravím Vás z naší výzkumné stanice. Dnes jsem se Vám rozhodla představit již dlouho známou, ale dosud neprozkoumanou nemoc jménem PROPADNUTÍ. Tato nemoc se vyskytuje u vysokého procenta žáků a studentů. Většinou ji způsobuje bakterie jménem FYZIKA, MATEMATIKA či CHEMIE.

Propuknutí této nemoci je obvykle častější v polovině a na konci školního roku. Prohloubení nemoci je zapříčiněno neučením se do hodin, ale rozšíření nemoci může ovlivňovat spousta dalších faktorů jako je například podprůměrná inteligence. Někteří pacienti mohou ale trpět také hypochondrií a myslet si, že jsou nakaženi.

Důsledky nemoci jsou pětky na vysvědčení a řvoucí učitel, dále potom naštvání rodiče. Prevencí proti nakažení je pravidelné učení a hledat záliby i v předmětech, které Vás nebaví. Dále potom udržování dobrých vztahů s učiteli.

Tato nemoc je prakticky nevyléčitelná, nakažení lidé mají doživotní následky a mohou být i nebezpeční. Tak se uče, ať NEPROPADNETE PROPADNUTÍ. **Emá Josefína**

Kmbtofonoxie

Kmbtofonoxií se zabývala již velká řada lékařů, alchymistů a mnoha dalších vědců, ale až po osmi letech přišel student z pražské fakulty a oznámil, že má snad všechny poznatky o této nemoci. Po šesti měsících se o této nemoci dozvěděl celý svět a takto ji popisuje sám student:

„Kmbtofonoxie je nemoc, která je na celém světě ojedinělá, u nás se vyskytuje v současnosti pouze u jednoho člověka.

Příčinou nemoci je málo spánku v kombinaci s přemírou jedení. Nemoc se v první fázi projevuje tak, že se vám začnou hodně opakovat sny a před očima se

Vám budou objevovat ty nejhorší vzpomínky. Ve druhém stádiu se po těle začnou objevovat tmavohnědé fleky, ve třetím stádiu se začne zvětšovat hlava, opuchat ruce, nohy a celý zbytek těla.

Léčba nemoci je velice obtížná zejména v Asii, kde na ni umírá spousta lidí, protože jediným lékem je lehnout si na holý, přírodní sníh. Umělý sníh ani studená voda nepomáhají.“ Je mi těch lidí velice líto, protože tam jen tak nenasněží. **Michaela N.**

Zebrovice

Tým vědců už od konce minulého století zkoumá nemoc s názvem ZEBROVICE. Jelikož se jedná o velmi závažnou chorobu, představím Vám ji.

Zebrovice vypadá tak, že po celém těle máte černé pruhy, zčervenají Vám oči, narostou kopýtká a vypadáte jako zebra. Dokonce se tak začínáte i chovat.

V první fázi této nemoci Vám začíná být špatně od žaludku a svědí Vás celé tělo. Ve druhé fázi přibývají pruhy a kopýtká a třetí fáze, to už je úplný konec. To začnete nekontrolovatelně běhat po ulici a lehat si na cestu jako „přechod“.

Zebrovice postihuje převážně děti ve věku od 13 do 17 let, ale není vyloučené, že může postihnout i dospělého. Příčina nemoci není známá, nemoc se přenáší dotekem.

Ilustrace: <https://cz.depositphotos.com/>

I pátáci mají s chorobami zkušenosti, a jak už to bývá, více méně špatné.

Rozhovor s Chřípkou

V době chřipkové epidemie jsme ve Čtenářském klubu četli text o chřipce a pak jsme si zahráli na redaktory. Do hostitelského křesla usedla paní Chřípka osobně a takto odpovídala na všetečné dotazy moderátora:

„Dostala se k nám informace, že jste se s ostatními viry zapojila do soutěže *Nakaž slavného člověka*. Smím se tedy zeptat, koho máte v plánu v této sezóně nakazit?“

„V letošním ročníku soutěže jsou mé plány opravdu vysoké. Chystám se na výlet do Bílého domu. Hodlám totiž nakazit Donalda Trumpa!“

„Zajímavá volba. A Jak se má Váš vzdálený bratranec Počítačový Virus?“

„Děkuji za optání, má se vážně fajn. Nakazil již celou řadu počítačů a šíří se velmi rychle.“

„Moje poslední otázka zní: Máte přehled o tom, kolik lidí si pečlivě myje ruce, aby se nákaze vyhnuli?“

„Naštěstí velice málo, pane moderátore. A to mě opravdu těší. Víte, hygiena - to je můj velký nepřítel. K mému potěšení ale hygiena lidem moc neříká, takže se mi plány daří plnit víc než dobře.“

Matyáš V. a Jakub R., 5. třída

Pohádky - nepohádky

Desatero pravidel, kterými byste se měli řídit, kdybyste se ocitli v pohádce

1. Nikdy neloupejte perníčky ze střechy, když je bába doma.
2. Snaž se nenaštvat žádného trpaslíka. Přijde jich na tebe dalších šest!
3. Jestli uvidíš Růženku, nepros ji, aby ti zašila kalhoty.
4. Nikdy neskač čertovi na záda.
5. Buď hodný na žebráky, nikdy nevíš, jestli se ti jejich pomoc nebude hodit.
6. Nesnaž se v sumu přeprat Širokého, stejně se ti to nepovede.
7. Pokud potkáš kluka, kterému se natahuje nos, když s tebou mluví, nevěř mu!
8. Pokud ti stará babička nabídne červené jablko – nejez ho!
9. Nenech se od lišky zlákat k projíždce. Mohla by to být tvoje poslední.
10. Při chůzi se dívej pod nohy, abys nezašlápl Palečka.

společná práce žáků 5. třídy

Jarní doplňovačku připravila **Marcela P.** z 6. třídy:

Jaro je mnohem než zima.

okrasná cibulovina z Holandska

jarní měsíc III.

tatar

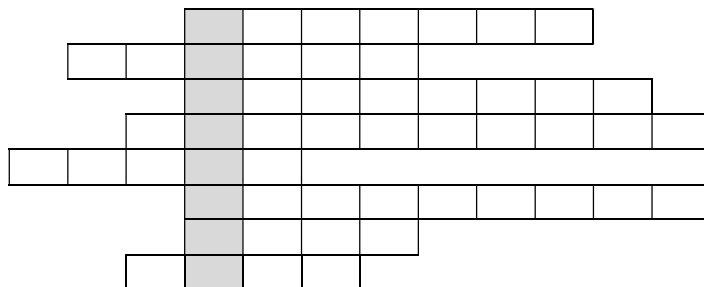
žlutá květina s olejnatými semeny

april

povlak ledových krystalků

ani tma, ani světlo

opak černý

O princezně Kačence a draku Kartáčníkovi

Jednoho dne odjela princezna Kačenka s ostatními princí a princeznami koupat se k jezeru. Spokojeně se vyráchali, a když se sušili v teplém větříku, ke Kačence se připlížil zlomyslný, zákeřný drak Kartáčník. Popadl ji za zlaté vlásy a kudlil a kudlil. „Pomoc!“ volala nebohá Kačenka a všichni rytíři, princezny a dvorní dámy se k ní hned rozběhli. Drak Kartáčník na ně ale hrozivě vycenil zuby a vlásy nepouštěl. Nic naplat. Princezna přijela v slzách do zámku, kde ji všichni litovali, lomili rukama a skučeli, ale to nebyl k ničemu. Drak se držel jako klíště.

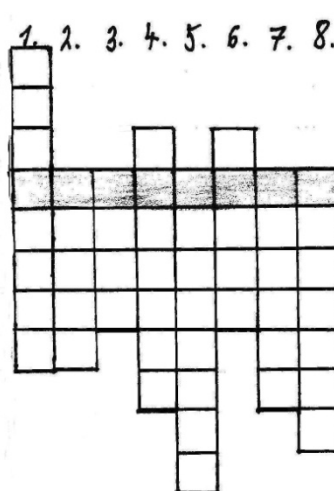
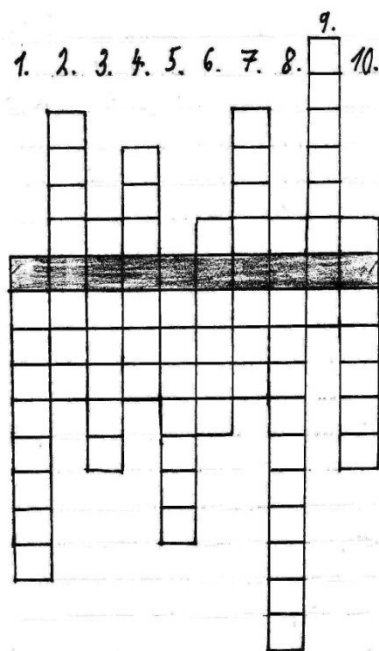
Už už chtěli potáhnout zámek černým sukem, když se ve dveřích zjevila dvorní hofmistryně. S ostrými nůžkami se hned vrhla princezně na pomoc. Byl to lýtý boj! Vrchní kastelán přinášel další a ještě silnější ostré nůžky a dračí zuby a šupiny lítala na všechny strany. Po třičtvrtě hodině se Kartáčník rozstříhaný na kousky konečně pustil a princezna si mohla radostně vydechnout - vlásy zůstaly. Byl z nich sice jeden obrovský chuchvalec, ale s tím si večer poradila maminka-královna a litr kondicionéru. Drak zcepeněl.

To je ovšem pohádka: Ve skutečnosti byl drakem Kačenčin kartáč na vlasy a já, stará hofmistryně, můžu směle říci, že za celou svou učitelskou kariéru jsem kartáč takhle zacuchaný do vlásků neviděla! Ještě že je princezna Kačka tak trpělivé děvčátko!

Foto: Šestáci, vzpomínáte, jak jste byli prvňáčky? Jestlipak si pamatujete, kdo z devátáků byl vaším patronem?

Jarní hřebenovky pro naše čtenáře sestavil **Michal K.** z 6. třídy:

1. Prášek, který je 2. února.
2. První den k dubnovému.
3. Na jare roztává....
4. Krevím rýhy jary seřídá...
5. Velikonoční sepleť....
6. Jeden z jarních měsíců.
7. Květiny se probouzejí na jaro....
8. Květiny kvetoucí na jare, typická pro Holandsko.

1. Na jare se v teplých krajích začíná.
2. První jarní květiny.
3. Na jare se roztává zimní sníh....
4. Prášek, kterým se řídí, že si musí vranou, i když má vranou.
5. První sepleť.
6. První rýhy je vranění....
7. Prášek namítavý.
8. Růž, při kterém je stejný dlouhý den a noc na jare....
9. Květiny velikonoční vjevo.
10. Na jare obilí začíná probouzet se....

Poetické okénko

*Šestáci chytali do lasa
bujného koně Pegasa.*

*S básní si dali velkou práci.
To v jaru našli inspiraci.*

Jaro už je tady,
zelenaj' se sady,
zelená se tráva.
Jaro je tu! Sláva!

Letos byla dlouhá zima,
na bobech to bylo přima.
Že jaro přišlo, poznáme snadno,
ráno se líp vstává a není
chladno.

Studený vítr občas nám fouká,
ale už sluníčko probudí brouka
a už se zelená lesík i louka.

Prohlížíme svoje peněženky,
jestli nám zbylo na sněženky.
Odolat se nedá těm něžným
květinám,
proto je kupujeme našim
maminkám.
Maminka má radost a hezčí den,
právě se vyplnil jí jarní sen.

Zuzana K. (upraveno)

Velikonoční zajíček
nese koš plný vajíček,
od těch našich slepiček.
Říká: Koš plný mám,
nesu ho, děti, k vám.

Vemte si jedno vajíčko
červené jako jablíčko,
žlutoučké jako sluníčko
a modré jako nebíčko.

Domča K. a Nela P. (upraveno)

www.ireceptar.cz

Foto: **Evička S.**

Jarní květiny

Věneček z pampelišek doplétám,
svými myšlenkami někam odlétám
vstříc vzdáleným planetám.
Co ty moje pampelišky?
Vkládám si je do své knížky,
květy rukou zemetám.

Šla jsem jen tak na procházku,
potkala jsem sedmikrásku.
Podívejte na tu krásku!
S ostatními v jednom svazku
nádherná jak na obrázku.

Domča K. a Nela P. (upraveno)

Přiletělo jaro

Kde se to tu vzalo?
Je tu přece jaro.
Je sice chladno, ale to nevadí!
Jaro je před dveřmi a to je parádní!

Marcela P. (upraveno)

Foto: **Adélka Z.**

Škola

Naše škola základní
naučí nás vzdělání.
Číst a psát a počítat,
o své vlasti všechno znát.
V geometrii rýsovat,
při těláku si užívat.

Co asi po škole?
Řeknu: „Pojď sem, úkole!“
Odpoledne běžím ven,
na volno se těším jen
a na další krásný den.

Nikola D.

To jste byli, šestáci, ještě mladí a hodní.

Jarní bzučení

Foto: **Lucinka M.**

Jaro je tu, zima už není
ptáci přiletí v cukru letu
pro zvířátka skončilo snění.
Na jaře květiny rozkvetou,
promění louku svou paletou.

Včelky bzučí všude kolem,
když i se svým novým kolem
po polňačce jedu
kolem úlů plných medu.

Jirka P. (upraveno)

Sláva a pád youtubera

Známý youtuber Taras Tary Povoroznyk velice klesl: ztrapnil a ponižil malé dítě, jezdil po dálnici rychlostí 250 km/h. Jiní youtubeři už začali na Taryho natáčet disstracky (*hanlivé písničky, pozn.red.*) a objevily se odsuzující reakce. Ale to nebylo všechno - vyšlo najevo, že rádobylidumil Tary, který se honosil, že nemocným dětem rozdává dárky, byl placen nejmenovaným hračkařským řetězcem. Několikrát podvedl i své kamarády parkuristy z Freemove a jeho hloupé sprostárny se už většině bývalých fanoušků fakt hnusí.

Právě kvůli těmto průsvihům byl vytlačen z youtuberingu. Ale to není jediný jeho trest! Chystá se zablokování jeho youtube účtu. Díky svým hnusárnám a přestupkům jej sice zná mnohem víc lidí, ale také mnohem méně lidí jej má v oblíbě. A kdysi to vypadalo, že je to obrovský vzor pro děti, které zvedl ze židlí a vedl k pohybu!

Viki T. a redakce

Foto: úprava z www.blesk.cz

Jak nám chutnaly exotické plody - výsledky ankety:

